

การปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ

สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข
1. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาขาดอิสระในเชิงวิชาการที่มากกว่าการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและสามารถตอบสนองเป้าหมายของการพัฒนาประเทศได้	ควรจัดตั้งเป็น “ทบวงมหาวิทยาลัยและการวิจัย” ที่มีอิสระในเชิงวิชาการ/บริหารจัดการ โดยอยู่ภายใต้กรอบแผนการศึกษาแห่งชาติและสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาประเทศสู่การแข่งขันในระดับสากลได้
2. การบริหารส่วนราชการในโครงสร้างเก่าขาดเอกภาพในการบริหารจัดการเนื่องจากมีเลขาธิการและปลัดกระทรวงในตำแหน่งเท่าเทียมกัน ขาดผู้นำตัวจริง	ควรปรับโครงสร้างให้ ปลัดกระทรวงมีตำแหน่งสูงสุดใน กระทรวงศึกษาธิการ
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามีการดำเนินงานไม่ชัดเจนในด้านนโยบายเนื่องจากมีหลายเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศและไม่คล่องตัวเนื่องจากบางโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามากทำให้เสียเวลาและงบประมาณในการเดินทางติดต่อประสานงาน	ควรปรับโครงสร้างเป็น “ กรมการประถมศึกษา และ กรมการมัธยมศึกษา ” เพื่อความชัดเจนในด้านนโยบายที่มาจากส่วนกลางเพียงหน่วยงานเดียว และปรับให้ “ สำนักงานการศึกษาจังหวัด ” เป็นหน่วยงานในระดับภูมิภาคที่นโยบายจากส่วนกลาง โดย “ สำนักงานการศึกษาอำเภอ ” ในการให้บริการต่างๆ กับสถานศึกษาที่อยู่พื้นที่ ลดเวลา ลดค่าใช้จ่าย รวมถึงเป็นช่องทางในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในการทำงานร่วมกันทั้งระดับอำเภอและระดับตำบลได้

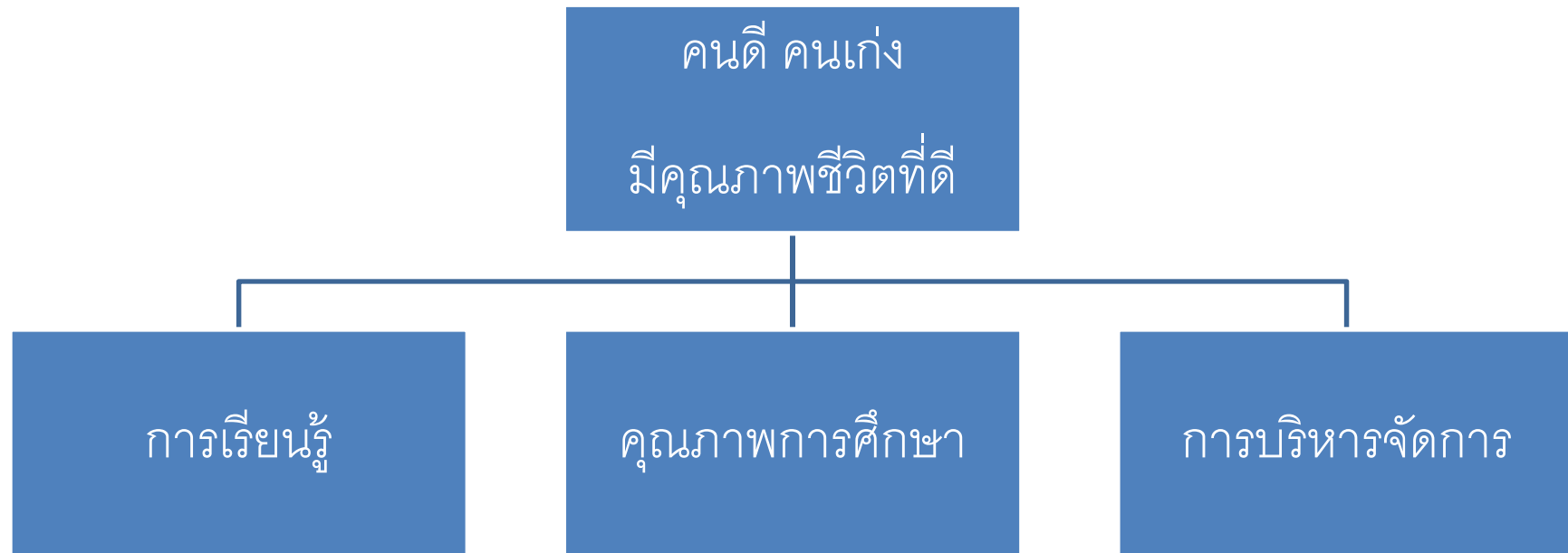
การปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ

สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข
4. ขาดหน่วยงานกลางที่ทำนโยบาย แผนการส่งเสริม การประสานการวิจัยการพัฒนาและ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สามารถผลิตหรือนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสม ตามมาตรา 69 แห่ง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และมาตรา 68 ได้บัญญัติให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับในการส่งเสริมการผลิต การวิจัย และ การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ควรจัดตั้ง “สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” เพื่อเป็นหน่วยงานกลางที่จัดทำนโยบาย แผนการส่งเสริม การประสานการวิจัยการพัฒนาและ การใช้เทคโนโลยีในการจัดการด้าน การศึกษาที่สามารถผลิตหรือนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดความคุ้มค่า เหมาะสม และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
5. การจัดการศึกษายังขาดการมีส่วนร่วมจากนักคิด นักวิชาการ และปราชญ์ชาวบ้านที่เป็นแกนนำด้านการศึกษาระดับจังหวัด และขาดการเชื่อมโยงกับการปกครองระดับภูมิภาค คือสำนักงานจังหวัดทั้งด้านนโยบายและการบูรณาทรัพยากรต่าง ๆ	ควรจัดตั้ง “สภาการศึกษาจังหวัด” เพื่อเป็นการเวทีการสร้างการมีส่วนร่วม และเครือข่ายทางการศึกษาเพื่อกำหนดทิศทางการศึกษาในระดับภูมิภาคที่มีความแตกต่างกัน โดยให้สภาฯ เข้าไปมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย โครงการทางด้านการศึกษาของสำนักงานจังหวัด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงการให้ความสำคัญทางการศึกษาในระดับภูมิภาค

การปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ

สภาพปัญหา	แนวทางการแก้ไข
6. ยุปสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เนื่องจากที่ผ่านมา สมศ. และสทศ. ไม่ได้ช่วยให้ระบบการศึกษาดีขึ้น เสี่ยงงบประมาณจำนวนมาก ผลการประเมินไม่สามารถสะท้อนสภาพจริงทางการศึกษาได้ หาประโยชน์จากการประเมิน เช่น การดูแลเอาใจใส่ ตรวจสอบแต่เอกสารไม่ได้ดูระบบการเรียนการสอนจริง เนื่องจากเอกสารส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเท็จ ไม่ตรงกับความเป็นจริงเมื่อประเมินจากข้อมูลเท็จ ผลการประเมินเป็นเท็จ เมื่อผู้บริหารนำผลการประเมินไปใช้ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละโรงเรียนได้จริงเพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ และผู้บริหารสถานศึกษาล้วนปกปิดข้อบกพร่องของตนเนื่องจากกลัวประเมินไม่ผ่าน	ควรจัดตั้ง “สถาบันรับรอง/จัดอันดับคุณภาพการศึกษา” โดยให้สถานศึกษามีความต้องการจะได้รับการรับรองคุณภาพด้วยความสมัครใจและเมื่อมีความพร้อม รวมถึงการจัดงบประมาณสนับสนุนเพื่อเป็นขวัญกำลังใจสถานศึกษาที่ได้รับมาตรฐานดังกล่าว ควรจัดตั้ง “กรมวิชาการ” เพื่อทำหน้าที่ด้านหลักสูตร รวมถึงการวัดและประเมินผลตั้งแต่อนุบาล จนถึงการศึกษาตลอดชีวิต เพราะเป็นหน่วยงานที่เข้าใจในเนื้อหาและตัวชี้วัดที่สะท้อนการศึกษาได้ดี เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก และควรทำหน้าที่ประเมินผลการศึกษาและเชื่อมโยงระบบศึกษานิตศกเข้ามาช่วยในระบบการติดตามและประเมินผลการศึกษาได้อีกด้วย

นโยบายการศึกษา

นโยบายการศึกษา

1. การเรียนรู้

1.1 ปฏิรูปการเรียนรู้โดยมีการจัดการการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแต่ละวัย ได้แก่ แรกเกิด- 5ปี, 5-14 ปี, 15-24 ปี, 25-59 ปี, และมากกว่า 59 ปีขึ้นไป

1.2 ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ควรทำแบบนโยบายปูพรมให้ทุกหน่วยงานทำ ควรสนับสนุนอย่างเหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

1.3 กำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชน สื่อออนไลน์ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ

นโยบายการศึกษา

2. คุณภาพการศึกษา

2.1 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเน้นการคิดวิเคราะห์ มีคุณธรรม และจริยธรรม มีจิตสาธารณะ

2.2 พัฒนาสื่อการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ ใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ตให้เกิดเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.3 พัฒนาวิธีสอนแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.4 พัฒนาเกณฑ์การประเมินผลการศึกษาระดับคุณภาพในระดับจังหวัด/เขตพื้นที่การศึกษา

2.5 พัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

นโยบายการศึกษา

3. การบริหารจัดการ

3.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3.1.1 ปฏิรูปกฎหมายการกระจายอำนาจและการจัดการบริหารการศึกษา โดยให้สำนักงานเขตเทศบาลเมือง เทศบาลนคร และเทศบาลมหานครดูแลสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารเทศบาลตำบล ดูแลสถานศึกษาระดับประถมศึกษา โดยมีการแก้ไขในรายละเอียดให้สอดคล้องต่อการจัดสรรงบประมาณ และการสนับสนุนงบประมาณ จากสำนักงานจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.3.1.2 ปฏิรูปกฎหมาย “การให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล” ต้องมีความชัดเจน และทำให้เกิดคล่องตัวในการบริหารจัดการ สามารถคัดเลือกจัดสรรครู และบรรจุได้เอง

3.3.3 ระบบการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงควรได้คนดีมีความสามารถมาดำรงตำแหน่ง ควรมีการกำหนดสมรรถนะของผู้บริหาร ในแต่ละตำแหน่ง การเมืองห้ามแทรกแซง

3.3.1.4 การประเมินผลการศึกษาควรมาจากการประเมินจากสภาพจริงและสามารถวัดผลได้ในเชิงรูปธรรม

3.3.1.5 กำหนดเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาให้กับหน่วยงานในสังกัดควรมีหลักในการสนับสนุน 3 ประการ 1) งบประมาณพื้นฐาน (Basic) 2) งบประมาณคุณภาพ (Quality) และ 3) งบประมาณเท่าเทียม (Equity) เพื่อนำมาเป็นขวัญและกำลังใจในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาที่นอกเหนือจากงบรายหัวของเด็กนักเรียน งบประมาณพื้นฐาน และงบประมาณเท่าเทียม โดยใช้คุณภาพสำหรับหน่วยงานที่มีความสามารถสูงในการพัฒนาคน งาน และสถานศึกษา

3.3.1.6 ใช้ “คู่มือวิชาการ” เป็นการพัฒนาสมรรถนะครู โดยทำระบบให้ครูสามารถจัดการพัฒนาตนเองได้ โดยคืนเวลาให้กับนักเรียนมากที่สุด เนื่องจากครูสามารถเลือกเวลา สถานที่ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม

นโยบายการศึกษา

3. การบริหารจัดการ

3.1 การศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3.1.7 ปรับเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานวิชาเพื่อปรับวิทยฐานะของครูโดยมุ่งการประเมินผลที่ส่งผลต่อผู้เรียน

3.3.1.8 กำหนดเป้าหมายทางการศึกษาในแต่ละช่วงชั้นที่เป็นผลในเชิงรูปธรรม

นโยบายการศึกษา

3. การบริหารจัดการ

3.2 อาชีวศึกษา

3.3.2.1 กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ต้องกำหนดนโยบายสนับสนุนทุนการศึกษาให้กับผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายของแรงงานมีฝีมือที่ประเทศต้องการ

3.2.2.2 ปรับเกณฑ์การกำหนดเงินเดือนจะต้องมีการนำความสามารถประสบการณ์มาพิจารณาในการจัดสรรเงินเดือนให้กับบุคลากรทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

3.2.2.3

3.2.2.4

นโยบายการศึกษา

3. การบริหารจัดการ

3.3 อุดมศึกษา

3.3.3.1 เกณฑ์การประเมินผลต้องอิงกับนานาชาติโดยมีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย

3.3.3.2 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาของมหาวิทยาลัยไม่เน้นการจัดอันดับ.....

3.3.3.3 กำหนดเกณฑ์การให้เงินเดือนแรกรับควรมาจากการพิจารณาคุณวุฒิและประสบการณ์ตามความเป็นจริง

3.3.3.4 พัฒนาระบบเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาต่อที่เชื่อมโยงเหมาะสมกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ความยุติธรรม โอกาสในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนในพื้นที่ห่างไกล

